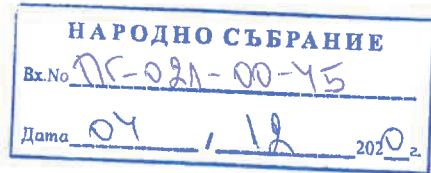

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Изх. № 358/04.12.2020 г.

ДО

Г-ЖА АННА АЛЕКСАНДРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ КЪМ НС

Г-Н ДРАГОМИР СТОЙНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ВЪПРОСИ И КОНТРОЛ НА
ЕВРОПЕЙСКИТЕ ФОНДОВЕ

Г-Н СЛАВЧО АТАНАСОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЪПРОСИТЕ НА ДЕЦАТА, МЛАДЕЖТА И
СПОРТА

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО ТРУДА
И СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА
ПОЛИТИКА

Г-Н ПЛАМЕН НУНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ВЪТРЕШНА СИГУРНОСТ И ОБЩЕСТВЕН
РЕД

Относно: Становище на Национална мрежа за децата и Мрежа за правна помощ към Национална мрежа за децата относно проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс № 002-01-64 от 10.11.2020 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО АЛЕКСАНДРОВА

УВАЖАЕМИ Г-Н СТОЙНЕВ,

УВАЖАЕМИ Г-Н АТАНАСОВ,

УВАЖАЕМИ Г-Н АДЕМОВ,

УВАЖАЕМИ Г-Н НУНЕВ,

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Националната мрежа за децата (НМД) е неправителствена организация в обществена полза, обединяваща в себе си членска маса от над 130 организации, работещи с деца и семейства. Организацията съществува от 17 години с мисия да защитава децата и техните права, включително и като работи за приемането на щадящо детско правосъдие в България и реформирането на наказателната политика на страната по отношение на непълнолетните извършители. От 2020 г. към НМД функционира Мрежа за правна помощ, обединяваща адвокати и юристи с интерес в сферата на детските права и обезпечаването на тяхното действително приложение.

Предвид това, с настоящото искаме за изложим своето становище относно внесения на 10 ноември 2020 г. от Министерски съвет Законопроект за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс¹ (ЗИД на НПК) № 002-01-64. С него се цели пълното въвеждане в националното законодателство на разпоредбите на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство² и на Директивата за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления³. С двете директиви на ниво Европейски съюз се предвижда въвеждането на общи минимални правила относно защитата на процесуалните права на децата, заподозрени или обвиняеми в наказателното производство и предпазването им от последваща виктимизация в случаите, когато са жертва на престъпление. България имаше задължение да имплементира двете директиви в срок до 11 юни 2019 г. по отношение на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и до 16 ноември 2015 г. относно Директивата за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления. Независимо от изтеклите срокове за привеждане на националното ни законодателство в съответствие с приетата на европейско ниво правна рамка в сферата, настоящият ЗИД на НПК следва да бъде приветстван като положителен опит да се имплементират съответните разпоредби на Директивите.

¹Закон за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс (обн., ДВ, бр. 86 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 46 и 109 от 2007 г., бр. 69 и 109 от 2008 г., бр. 12, 27, 32 и 33 от 2009 г., бр. 15, 32 и 101 от 2010 г.,

бр. 13, 33, 60, 61 и 93 от 2011 г.; Решение № 10 на Конституционния съд от 2011 г. – бр. 93 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 19, 20, 25 и 60 от 2012 г., бр. 17, 52, 70 и 71 от 2013 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14, 24, 41, 42, 60, 74 и 79 от 2015 г., бр. 32, 39, 62, 81 и 95 от 2016 г., бр. 13, 63 и 101 от 2017 г., бр. 7 и 44 от 2018 г.; Решение № 14 на Конституционния съд от 2018 г. – бр. 87 от 2018 г.; изм. и доп., бр. 96 от 2018 г. и бр. 7, 16 и 83 от 2019 г.)

² Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство

³ Директива 2012/29/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 година за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления и за замяна на Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Запознавайки се цялостно с предложените изменения и с цел обезпечаване тяхното съответствие с най-добрия интерес на детето, с настоящото искаме да обърнем вниманието Ви на следните няколко разпоредби, относно които считаме че следва да бъде приложен различен подход:

I. **Относно изменението в чл. 22, ал. 3 от ЗИД на НПК и предвиждането на приоритетното разглеждане и решаване с предимство в случаите, когато обвиняемият е непълнолетен:**

Предвижданото изменение в чл. 22, ал. 3 от ЗИД на НПК цели да обезпечи бързото и приоритетно разглеждане на всички дела, по които обвиняемият е непълнолетен. Подобно законодателно решение следва да бъде подкрепено предвид, че е в интерес на непълнолетните извършители и в съответствие с идеите на щадящото правосъдие за деца в конфликт със закона.

Към това обаче следва да бъде обърнато внимание и на факта, че приоритетното разглеждане и решаване на дела следва да бъде предвидено и в случаите, когато пострадалият не е навършил пълнолетие. Предвид това предлагаме чл. 22, ал. 3 от ЗИД на НПК да бъде предложен за обсъждане в следната си редакция:

„Делата, по които обвиняемият е задържан под стража, както и когато обвиняемият или пострадалият е непълнолетен, се разследват, разглеждат и решават с предимство пред останалите дела.

Последното би обезпечило по-доброто посрещане на специфичните потребности на непълнолетните жертви на престъпления, тяхното по-благоприятно третиране и избягване на риск от задълбочаване на пост-травматичния ефект на преживяното престъпление. Предвид крехкостта на детската психика и необходимостта от предприемане на специални мерки за опазването ѝ, бързото приключване на наказателното преследване се явява ключово за постигането на тази цел и възстановяването на жертвата от ефекта на престъплението. Всичко това се явява в синхрон и с разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията за правата на детето на ООН, приета на 20 ноември 1989 г., съгласно които висшият интерес на децата трябва да бъде от първостепенно значение и който в контекста на наказателното производство може да бъде постигнат посредством бързото правораздаване в случаите, когато потърпевши на престъплението са деца.

II. **Относно измененията и допълненията в чл. 139 и създаването на нов чл. 139а от НПК и задължителното присъствие на психолог или педагог при разпит на малолетен или непълнолетен:**

Предвижданите изменения и допълнения на практика целят да създадат по-благоприятни условия за разпит на непълнолетни, включително и посредством уреждането на законовата презумпция, че „при наличие на неотстраними съмнения относно възрастта на свидетеля, той се счита на възможно най-ниската възраст“. Тази разпоредба, ведно с

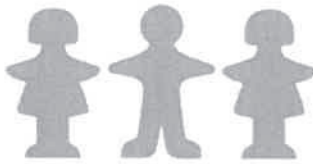
НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

новосъздадения чл. 139а от НПК, предвиждащ присъствието на психолог и педагог при разпитите на непълнолетни, цели създаването на едно по-щадящо отношение по време на наказателното производство, както и приемането на специални мерки във връзка със защитата на непълнолетните участници в него и обезпечаването на адекватни начини за събирането на доказателства от тях. Интерес представлява решението на законодателя да предвиди задължителното участие на психолог и педагог в разпитите на непълнолетни, без обаче да конкретизира експертизата, която същите следва да притежават предвид спецификите на работата с деца. Професиите „психолог“ и „педагог“ се практикуват в редица специализации, само малка част от които са в сферата на детското развитие и психологията. Поради това и е препоръчително предвижданата законова уредба да бъде прецизирана с цел отчитането на висшия интерес на детето, който може да бъде обезпечен единствено от включването на професионалисти, притежаващи експертиза и преминали допълнително обучение в сферата на детската психология.

Редом с това, към посочените изисквания спрямо лицата, в чието присъствие разпитът на непълнолетен свидетел се осъществява, следва да бъдат прибавени и социалните работници, имащи експертиза в работата си с деца. Това се обосновава и с факта, че новоприетият Закон за социалните услуги предвижда в своя чл. 14 профилиране на експертите, работещи в сферата в зависимост от възрастта на потребителите и техните специални нужди, като специфично обособява като отделни групи деца, тези от тях които са в риск по смисъла на Закона за закрила на детето и децата с увреждания. Именно така натрупаната експертиза от социалните работници, активно и професионално ангажирани в работата си с деца, предполага и тяхното включване в кръга на специално обучените професионалисти, чието присъствие е необходимо да е налице в хода на разпит на непълнолетно. Последното намира своя обосновка и в разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, постановяваща, че:

„Държавите членки гарантират, че служителите в правоохранителните органи и в местата за задържане, които работят по дела, свързани с деца, преминават специализирано обучение на ниво, съобразено с контактите им с децата, относно правата на децата, подходящите техники за провеждане на разпит, детската психология и общуването на език, пригоден за деца.“

Правилното и точно транспонирането на горепосочената разпоредба в националното ни законодателство изисква именно съблюдаване на факта, че всички ангажирани лица в хода на наказателното производство следва да са преминали кореспондиращото на процесуалната им роля обучение за работа с деца. Пропускът за конкретизация и недостатъчно детайлната уредба на това задължение на държавата може да бъде прието за липсата на пълна или неправилната имплементация на разпоредбите на цитираната Директивата. Поради това и при конкретизирането на уредбата следва да бъде съобразена именно целта на цитираната Директива, редом с целта на Директивата за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления, постановяващи в преамбулната част, че

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

основен техен приоритет е въвеждането на процесуални гаранции за правилното и пълно разбиране от страна на участниците в процеса на неговия ход и активното им участие в него.

С оглед на гореизложеното се отправя предложение изменението на чл. 139а, ал. 3 от НПК да бъде в следната редакция:

(3) Присъствието на педагог, психолог или социален работник със специализирана квалификация в сферата на детската психология и развитие е задължително, когато свидетелят със специфични нужди от защита е малолетен или непълнолетен. Когато това е необходимо, разпитът се провежда и в присъствието на родителя, настойника или попечителя.

III. Относно измененията в чл. 385 и създаването на нов чл. 385а – 385г от НПК и конкретизацията на правата на непълнолетните обвиняеми:

Предложеното изменение в чл. 385 от НПК предвижда досъдебното производство, водено с участието на непълнолетен извършител, да бъде провеждано от определени разследващи органи и от прокурори със специална подготовка в областта на правата на детето. Макар подобно законодателно изменение да следва да бъде приветствано като позитивно, препоръчително е да се въведат допълнителни законови гаранции и определения за това какво „специалната подготовка в областта на правата на детето“ включва. Неосъществяването на последното на практика поставя под риск и лишава от смисъл въведеното иначе положително задължение за допълнителна квалификация на разследващите и прокурорите по досъдебните производства срещу непълнолетни извършители. Нещо повече, по смисъла на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, изискването за допълнителна професионална специализация на работещите в сферата е задължително, а в дискрецията на държавата е да определи начина, по който това ще бъде осъществено, респективно вида курсове и практически занятия, които трябва да бъдат преминали, за да може да бъде прието, че действително е налице въпросната „специална подготовка“. Поради това и следва да бъде уточнено и редом с измененията в НПК да бъде приета и кореспондиращата подзаконова уредба относно спецификите на обученията, през които разследващите полицаи и прокурорите следва да са преминали. Евентуален пропуск в осъществяването на това *де факто* би обезсмислило предвиденото изменение в чл. 385 от ЗИД на НПК и би направило разпоредбата неприложима.

Новосъздадените чл. 385а – 385г от ЗИД на НПК също следва да бъдат подкрепени като успешен опит в цялостното транспониране на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство. Независимо от това, препоръчваме приемането на следните редакции в финалния текст, преди същият да бъде подложен на обсъждане по време на първо четене на проектозакона, а именно:

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

- правото на непълнолетния да бъде придружаван не просто в съдебните заседания, но и по време на целия наказателен процес, в това число и по време на досъдебната му фаза, от родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за него. Понастоящем предложеното изменение в чл. 385а от ЗИД на НПК предвижда това придружаване в процеса преди съдебната му фаза да може да бъде осъществявано единствено в случай, че това не би затруднило осъществяването на процесуалните действия. Считаме, че подобна формулировка оставя широко поле за дискреция на разследващите органи, която предполага и евентуалната възможност за неправомерно ограничаване на правата на непълнолетните, които именно поради възрастта си и недостатъчната си социално-психична зрялост имат нужда да бъдат съпроводжани от техните законни представители при всяко тяхно участие в следствените действия, независимо от фазата в процеса по време на която последните се осъществяват.
- Чл. 385а, т. 4 от ЗИД на НПК предвижда допълнителното установяване на личностните особености на непълнолетния обвиняем, без да конкретизира начина, способите и методологията, посредством което това да бъде осъществено, както и какво се има предвид под „личностни особености“. Нещо повече, липсва яснота дали това „допълнително установяване“ ще бъде възложено на разследващите полицаи по делото, както и степента, до която може да бъде гарантирано, че последните притежават дължимата експертиза за осъществяване на това и дали е налице достатъчна кадрова обезпеченост за това. С цел адресиране на посочените аспекти, засегнати от новата уредба, е препоръчително използваният термин „личностни особености“ да бъде заменен от въведения такъв в Закона за социалните услуги, а именно: „индивидуална оценка на потребностите“. Подобен законодателен подход би имал за резултат унифицирането на законовите понятия по един кохерентен начин, предвиждащ стабилност и непротиворечивост в начина на тълкуване и прилагане на законовоустановените термини. С оглед на това, би било добре да се предвиди, че индивидуалната оценка на потребностите ще бъде осъществявана от доставчиците на социални услуги, на които държавата е делегирала това с цел обезпечаване приемането на единен и професионален подход при третирането на непълнолетните извършители.
- Чл. 385а, т. 5 от ЗИД на НПК предвижда правото на непълнолетните извършители да получат защита на личния и семейния живот. Подобно уточнение, макар и положително и в синхрон с Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи и Хартата на основните права на Европейския съюз, е лишено от практическо измерение предвид липсата на конкретика как точно ще бъде гарантирано на непълнолетните извършители обезпечаването на тези им права. Поради това и е препоръчително да се обмислят варианти за конкретизация и допълване на тази част от разпоредбата с цел създаването на единен стандарт, приложим спрямо всички непълнолетни, и препятстването приложението на тази

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

уредба по усмотрение на разследващите органи при липсата на яснота за начина на приложението ѝ.

- Чл. 385в, ал. 1, т. 1 от ЗИД на НПК предвижда непълнолетният да може да бъде придружаван в съдебното заседание от пълнолетен, различен от родител, попечител или друго лице, което по закон полага грижи за него, когато тяхното присъствие противоречи на най-добрия интерес на обвиняемия или може да затрудни наказателното производство. Трябва да бъде отчетен и конкретизиран начинът и органът, на който ще бъде делегирано осъществяването оценката на най-добрия интерес на обвиняемия. Видно от разпоредбата – следва да се приеме, че съдиите по делото ще могат да преценяват това, без последните обаче да разполагат с дължимите допълнителни знания за осъществяването на това. Следва да бъде отчетено, че други нормативни актове – като например Семейния кодекс, предвиждат оценката за най-добрия интерес на детето, да бъде осъществявано от дирекция „Социално подпомагане“. По аналогия се препоръчва да бъде обсъден и приет единен орган като дирекция „Социално подпомагане“ или доставчиците на социални услуги, на които да бъде възложено извършването на оценката за случаите, когато придружаващото лице непълнолетния е различно от законоопределеното такова.

IV. Относно измененията в чл. 388 и създаването на нов чл. 388а – 388б от ЗИД на НПК относно лицата, участващи при разпита на непълнолетен и осъществяването на звукозапис и видеозапис от разпита:

Намираме горепосочените предложения за задължително участие на педагог, психолог или лекар в разпитите на непълнолетни, които да притежават специализация в сферата на работата си с деца, да бъдат относими и към разпоредбата на чл. 388 от ЗИД на НПК. Към тях следва да бъдат прибавени и социалните работници, които имат практика и работят с деца – предложение, което ще разшири кръга от квалифицирани експерти, чието участие в наказателното производство да позволи неговото професионално протичане в среда най-благоприятстваща развитието на децата.

Относно новосъздадените чл. 388а и чл. 388б от ЗИД на НПК, предвиждащи звуко- и видеозапис да бъде осъществяван само за задържан или обвинен в престъпление, за което се предвижда наказание не по-малко от 10 години лишаване от свобода или друго, по-тежко наказание, намираме последните за необосновано ограничаващи и в разрез с принципите залегнали в Директивите, чиято имплементация се цели. Напротив, позицията ни е, че новосъздадените разпоредби следва да предвиждат задължителен запис на всички разпити, осъществявани с участието на непълнолетни, с цел минимизиране травмиращия ефект от участието им в наказателното производство, избягване на нуждата от повторното им разпитване в процеса и ограничаване на риска от тяхната последваща виктимизация.

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

V. Относно необходимостта от обезпечаване на специално третиране на непълнолетните в хода на полицейско задържане по смисъла на Закона за МВР (ЗМВР):

Обръщаме внимание, че разпоредбите на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, следва да бъдат имплементирани и по отношение на производствата, водени по ЗМВР, с цел съблюдаването им в хода на полицейските задържания на непълнолетни. Подобна необходимост следва от това, че децата са в особено уязвимо положение, когато са задържани, за което държавите-членки следва да предвидят практически правила, като например насоки или указания за полицейските служители, относно прилагането на това изискване по отношение на случаи на полицейско задържане. Това следва и на самостоятелно основание от член 23 от цитираната Директивата и съображенията, изложени в преамбюла на т. 29, т. 60 и т. 67, които кумулативно отпращат и следва да бъдат тълкувани ведно с Хартата за основните права на Европейския съюз, Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), съдебната практика на Съда на Европейския съюз и Европейския съд по правата на човека (ЕСПЧ). Обръщаме внимание, че терминът „наказателно обвинение“, съответно, „наказателно производство“ има автономно значение съгласно практиката на ЕСПЧ по чл. 6, §1 от ЕКПЧ, съгласно което критерият за наличието им е материален, а не формален и като такъв е свързан със „съществено засягане на положението“ на уличения⁴. Такова съществено засягане на положението на уличения без съмнение е налице, когато непълнолетният е задържан по реда на ЗМВР като заподозрян за извършено престъпление. На това основание считаме, че всички минимални правила на Директивата трябва да се въведат и по отношение на задържаните като заподозрени в полицията непълнолетни. Респективно ако подобно задържане бъде осъществено на задържания непълнолетен следва да бъдат обезпечени всички права, произтичащи от Директивата, в това число и достъпът до задължителна адвокатска защита, която да обезпечи спазването на правата на непълнолетния задържан и благоприятното последващо протичане на процеса. Осигуряване на правото на защита при първоначалното задържане в полицията е от ключово значение за цялостното развитие на наказателното производство и за неговата законосъобразност. Непълнолетните са особено уязвими на манипулации, насилие и други форми на принуда от страна на органите по задържане, които се често се явяват и органи по разследването. Поради това и считаме, че с цел цялостното имплементиране на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство следва да бъде продължено от съответните изменения в ЗМВР, които да предвидят изпълнение на гореизложеното.

VI. Относно гарантирането на правото на образование и обучение, правото на семеен живот и рехабилитация на задържаните в наказателното производство деца:

⁴ § 44, Де Веер срещу Белгия

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

Считаме, че така предложеният текст за изменение в НПК не отговаря на заложения стандарт на чл. 12, т. 5 от Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, който предвижда предприемането на подходящи мерки, когато се задържат непълнолетни. Публично известно е, че арестите в България не осигуряват достъп до образование, включително и на лицата, които подлежат на задължително училищно обучение. Респективно, налице е належаща нужда да бъде гарантирано, че всяка форма на задържане, осъществена в хода на наказателното производство спрямо непълнолетни, ще бъде осъществявано при зачитане на правото на образование, семеен живот и рехабилитация. Последното, от своя страна, изисква предприемането на конкретни действия, чрез които последното задължение да бъде изпълнено със съдържание и да придобие практическо измерение.

VII. Относно въвеждането на максимални най-кратки срокове за задържане на непълнолетните в хода на досъдебното производство.

Считаме, че наличните понастоящем максимални срокове за задържане на непълнолетните в досъдебното производство са прекомерни и не съответстват на изискването за „най-кратък подходящ срок“ по смисъла на чл. 10 от Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство. Последното е особено негативно предвид факта, че за непълнолетните не са предвидени специално пригодени за целта арести, а същите биват задържан в помещенията за пълнолетни, които не отчитат психо-физиологичното развитие на подрастващите, а част от тях и включват нечовешки условия, без естествена светлина, без достъп до каквито и да е дейности и общуване, с право на свиждане с близки по два пъти в месеца за по 40 мин през стъклена преграда. Също така, Комитетът по правата на детето препоръчва определяне в законодателството на долна възрастова граница от 16 години, под която непълнолетни да не могат да се задържат. Според нас това е стандартът, към който трябва да се придържа България и считаме, че настоящите законодателни изменения са добър повод приложимата ни правна рамка да бъде изменена в тази насока, което единствено би дало възможност и да се приеме че националното ни законодателство е приведено в съответствие с наднационалните ангажименти, поети от страната, в това число и задълженията по Директивите.

В обобщение, считаме, че посочените изменения имат своето място в законодателството ни като начин за имплементиране на Директивата относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство и на Директивата за установяване на минимални стандарти за правата. Независимо от това, с цел обезпечаване цялостното и правилно въвеждане в националното ни законодателство на уредба в унисон с духа и принципите, залегнали в Европейското законодателство, отправяме апел включените в настоящото становище добавки да бъдат отчетени и взети предвид в следващата редакция на предложения ЗИД на НПК. От Мрежата за правна помощ към Национална мрежа за децата, застъпваме становището, че **единствено**

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

осъществяването на последното би могло да обезпечи въвеждането в цялост на принципите, заложиени в Директивите, да намерят място в националното ни законодателство.

Национална мрежа за децата

Мрежа за правна помощ към Национална мрежа за децата

С уважение,

Георги Богданов,
Изпълнителен директор
Национална мрежа за децата

Infocenter

From: office@nmd.bg
Sent: 04 декември 2020 г. 13:44
To: НС Приемна
Сс: ПК по правни въпроси; kevkef@parliament.bg; ПК по въпросите на децата, младежта и спорта; ПК по труда, социалната и демографската политика; kvsor@parliament.bg
Subject: [BULK] Становище, за ваш входящ номер на наш 358
Attachments: 358-Становище_НПК_НМД_МПП_04122020.pdf
Importance: Low

Здравейте,

като прикачен файл ще откриете становище на Национална мрежа за децата и Мрежа за правна помощ към Национална мрежа за децата относно проекта на Закон за изменение и допълнение на Наказателно-процесуалния кодекс № 002-01-64 от 10.11.2020 г.

Бихте ли ни изпратили Ваш входящ номер на приложеното тук заявление с наш изходящ 358/04.12.2020 г.?

Поздрави,

Диляна Георгиева

Т: 02/9888207

М: 0879122447

website: www.nmd.bg

София 1463,

бул. "Витоша" 58

НАЦИОНАЛНА МРЕЖА ЗА ДЕЦАТА

